

faa beregner visse Skibpenge for den Udgift, den derigennem har om Aaret, og denne Udgift for Afdelingen er noget varierende, mellem 50—60 Kr. aarlig for hver. Nu har det en lang Tid været mig bekendt, at Hærens ældre Underofficerer, der ikke havde den samme Ret som Stabssergenterne til selv at holde sig med Klæder, meget ønskede at blive stillet paa lige Fod med dem. De sætte Pris paa, hvad man godt kan forstaa, naar det er ordentlige og paalidelige Mennesker, der er Tale om, selv at eje deres Klæder; de synes, at der er noget nedværdigende i, at de stadig skulle gaa i Statens Klæder; det var noget, de ikke synes om. Dette søgte jeg at imødekomme i Aar ved et Lovforslag, som blev forelagt først i Folketinget, og som gik ud paa, at den næstældste Klasse af Underofficerer, nemlig Oversergenter, skulde stilles paa lige Fod med Stabssergenter, saaledes at de i Stedet for Overmundering fik Benge, nemlig den samme Sum, som Staten betaler Afdelingernes Munderingskammer i Skibpenge. Dette Lovforslag er nu i Folketinget blevet udvidet, idet Folketinget nemlig ønskede, at lige saa godt som det skulde komme Oversergenterne til Gode, skulde det ogsaa komme andre ældre Sergenter til Gode, navnlig saadanne, som ved at have erhvervet sig Hæderstegnet for 8 eller 16 Aars Tjeneste havde godtgjort, at de maatte betragtes som ordentlige og paalidelige Mennesker. Da jeg principmæssig ikke kan andet end indrømme, at man lige saa godt kan sætte Grænsen det ene Sted som det andet, og da Udgiften for Statskassen ikke forøges meget derved, gik jeg ind paa denne Udvidelse af Lovforslaget, og derfor foreligger det nu i den udvidede Form, saa at det, som der staar angivet i Lovforslaget, omfatter ikke alene Oversergenter, men tillige Sergenter med Hæderstegn og de med disse ligestillede Underofficerer. Jeg stal tillade mig at anbefale det høje Ting at gaa ind paa dette Lovforslag i den Form, hvori det foreligger fra det andet Ting. Jeg tror, at man kan forsvare det. Der er ingen Tvivl om, at en gammel Sergent lige saa vel som en gammel Oversergent kan ønske at komme ind under disse Forhold, og naar det er konstateret, at det er en paalidelig Mand, saa at man kan betro ham disse Benge, er der ingen Betænkning ved at gøre det. Jeg stal derfor tillade mig at anbefale Lovforslaget, som det foreligger fra det andet Ting.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

**Formanden:** Vi ere hermed færdige med Dagsordenen.

Næste Møde holdes paa Tirsdag Kl. 1<sup>1</sup>/<sub>2</sub>, og Dagsordenen vil da være:

1) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om visse Underofficerers Forsyning med Overmunderingsfager.

2) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Eksamener for Mafsknipter.

3) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Genoprettelse af et Departementschefsembede under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Mødet hævet Kl. 2. 50'.

En og fyrretyvende Møde.

Tirsdagen den 1ste Marts 1892, Kl. 1<sup>1</sup>/<sub>2</sub>.

Protokolten for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

**Formanden:** Fra Folketingets Formand har jeg modtaget oversendt til Landstinget Forslag til Lov om Afhændelse af Skovridergaarden „Kalkholme-gaard“ m. m. og deraf følgende Forandring i Vønningsvilkårene for Embedet som Skovrider for første Frederiksborg Skovdistrikt. Forelæggelsen sker herved. Eksemplarer af Lovforslaget ere omdelte.